

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Bérmentlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igttattatik be.
Lapunk számára hirdetések felveznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf. Hrdliczka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendőik — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Valami közügyeinkről.

A közelebb tartott városi közgyűlés elérkezését várva-várta közönségünk, el is érkezett le is mult s érdekessége daczára mint a többi előde ez is befejeztetett.

A gyülesterem nem olyan volt mint máskor, sokkal nagyobb figyelemmel voltak bizottsági tagjaink a közgyűlés iránt most, mint egyéb alkalmakkor, oly arczokat láttunk a városi bizottság termében, kik bizony ritkán koptatják a gyülesterem küszöbét, mi pedig sajnos jelenség.

A városi gyülesterem egyéb alkalmakkor bizony elég üres s a bizottsági tagok nagy része, kiket részint a polgártársak bizalma emelt e szép és kitüntető állásra, részint pedig, mint legtöbb adót fizetők kerültek a bizottságba, nem nagy figyelmet tanusít épen azon gyűlések iránt, hol saját ügyei végeztetnek el, saját szellemi s anyagi érdekeik tárgyaltnak. — Sajnosan kellett tapasztalunk, hogy egy idő óta a közügyek iránt épen azok, kiket leginkább érdekel, kevésbé törődnek s azt egészen elhanyagolják; ez oka, hogy a gyülesterem is csak oly gyűléseken nem üres, hol választani kell valakit valami állásra, mint a mostani gyűlés volt.

Az ily állapot az autonómikus életnek nem a legszebb képe s az önkormányzati szép eszme határozott súlyedésének mondható.

Nem akarjuk hinni, hogy a polgárság kebeléből

egészen kialudt az önkormányzat iránti fogékonyság, nem akarjuk hinni, hogy ez eszme nálunk túlélte volna magát, inkább talán egyesek hibáinak kell ez érdektelenséget tulajdonítani, kik nem felelnek meg kellőleg azon hivatásnak a mit reájok részint a törvény, részint polgártársaik akarata bizott.

Ezt kell hinnünk, mert optimisták vagyunk és általános hanyatlását e szép eszmének nem akarjuk hinni. — A bizottság tagjaihoz kell tehát szólnunk, hogy azon gyülesteremben, melyben állásuknál fogva meg kellene nekik a gyűléseken jelenni, jelenjenek meg ne csak akkor, mikor választani kell, hanem akkor is, mikor más a várost érdeklő kérdések kerülnek vita alá, hogy jól megfontolva és megvitatva minden tárgyat működjék a gyűlés a város javára és jólétére.

A bizottsági tagság nem kényszer folytán került egyes polgárokra, nem azért lettek bizottsági tagok, mert azzá kellett lenniök; hanem vagy a törvény emelte e szép helyre őket, vagy polgártársaik bizalma. Ha tehát nem teljesítik kötelességeiket, akkor vagy megsértik a törvényt vagy pedig visszaélnek polgártársaik bizalmával. Mindkettő rut dolog. Fontolja meg tehát minden egyes mielőtt ez állást elfoglalni akarja, hogy betudja-e azt tölteni s csak ha megfontolva utján belátja, hogy igen is megfelel e tisztnek, akkor foglalja el azt — de be is töltse.

Azok pedig, kik nem tölthetik be, ne bitorolják hiába a címet, hanem adjanak helyet olyanoknak,

kik azt méltóan betöltik, s akkor ha ilyenekből áll a bizottság, a gyülesterem nem fog üres lenni gyűlések alkalmával s nem lesz az önkormányzat satirája, hanem oly helye a városi önkormányzatnak, hol a város ügyeit jól megfontolják és egyszersmind hatalmánál fogva az önkormányzat egy tekintélyes gépezete leend.

Ezt kell mondanunk nemcsak a mi, hanem más hatóság bizottsági tagjainak, különösen az önkormányzati rendszer érdekében, hogy az ne pusztá név legyen, hanem életerős testület, mely a közjó javára jótékonyan működik.

Irodalom és művészet.

Néhány szó Kertbeny Károly könyvészeti műve érdekében *).

Sok vajdás után végre van kilátásunk egy a lehetőség korlátai közt teljesnek tekinthető bibliographiai mű megtestesüléséhez. Értjük a Kertbeny Károly által hangyaszorgalommal összeböngészett s évtizedeken

) Nem ritkán megtörténik, hogy a fővárosi sajtó a vidéki lapok egyike vagy másikában oly ezikket fedez fel, melyet eszmésére alapjául érdemesnek tart újra felvenni, megvitatni s a miéért, nemkülönben az érdeklődő közönség figyelmét rá felhívni. Hasonlóképp bővebben megvita adónak tartjuk mi is részünk-ről ama tárgyat, melylyel e ezikk toglalkozik, emélfogva figyelmeztetjük rá a fővárosi sajtó kezelőit, méltassák e sorokat figyelmeztetnek, mert e valóban közérdeklő eszme megérdemli, hogy vele tiszteletben foglalkozzunk, s íranta különösen azok érdeklődését felkeltjük, kik annak megvalósítására hivatva vannak. Szerk.

TÁRCZA.

Szerelem és vallás.

(Novellét.)

Irta: Szentirmai.

(Vége.)

V.

Néhány nappal a kanonok ur eltemetése után Pest egyik fősebb vendéglője érzékeny családi jelenet színhelye volt. Anya és fia találkoztak itt — huszonnyévi év mulva először. Az anya gyermekét, a gyermek anyját most ismerhet csak meg egymás karjaiban. A toll szegény ecsetelésére az érzelmeknek, mikben a szív oly gazdag ily drága pillanatban. S még sem oly gazdag, hogy a fájdalom egy árnya se férhessen hozzá.

Alig csillapítá kissé a hideg megfontolás az anyai szív váratlanul s annál erősebben felviharzott érzelmeit, máris fájdalmas aggodalom szállta meg a szerető s anynit szenvedett szegény nőt — gyermeke sorsa felett. Elszakadjon-e tőle: első szerelme drága zálogától, anyai tiszta keble egyetlen gyümölcsétől? Vagy felföldözze, miként földözze fel férje előtt ezen ifjúkori — ballépését?

Huszonháromévi házas-együttélők óta legkisebb fellegecske sem borítá még el soha a házibéke derült egét. A szegény asszony nehéz alternatíva előtt állott: vagy fiát, vagy férjét — elveszteni. Pedig mint szerette mindkettőt! Egyiránt, bár nem egyképen...

Hirtelen szerencsés eszme merült fel lelkében, melynek deritje kiült arczára, világa ott tündöklött szemében s mely szeliden látszott elsimitni homloka redőit. Karjait ez eszme hatása alatt fia vállaira helyezé s lágyan suttogá: „Drága gyermekem! Nekem még nagy, igen nagy tartozást kell lerónom irántad. Csak a Mindenható, ki vizsgálja a szíveket, ismeri a veséket és

olvas azok redőiben, csak az tudja, mily gyötrelmes, örüléssel határos napokat élttem át, szüntelenül arra gondolva, hogy én egy lénynek életet adtam... életet csupán és semmi egyebet... mert elhagytam szívtelenül, hidegen, könnyelműen, anélkül, hogy ápoltam, hogy neveltem volna, pedig anyja valék... s pedig a vadállat sem hagyja el kölykeit... Óh, de én mindent, mindent jóvá akarok tenni, s te nekem meg fogsz boesítani. Csakhogy nekem férjem van, milyen tán csak kevés nőnek, ki engem tisztel és szeret; azért okvetlenül egy kis hazugságban kell menedéket keresnünk, nehogy a házibékét örökre megzavarjuk.

„Azt kérde: mi lesz hát menedékünk? Várj csak én már készen vagyok terveddel. Férjem egykor, a szerelem egy gyenge, önfeléd örájában vallomást tett nekem ifjúkora élményei közt bizonyos gyengédebb viszonyról is, melyben még mint fiatal talmudista állott egy pozsonyi házimester leányával. A szerelmi viszony nem maradt következmények nélkül. Midőn ő ezt észrevelte, egy régi, feketén zománczolt nyakérmét adott emlékül kedvesének, kit többé viszont nem látott. Nos, mi csak ily érmet szerzünk; te bemutatod magad férjemnek, mint ifjúkori szerelme gyümölcsét; ennek hitelül felmutatod a medaillont, melynek körülményesebb kinczését okvetlenül rég elfeledte, s elmondod, mint kaptad ezt haldokló anyád-, Melak Rózától“...

— Melak?!... — kiáltott az ifju oly hangon, mely meglepetést és örömet árult el. — Igen, fekete-zománczos érmet hord ő, az én egyetlen Linkám, az én drága kedvesem. Ezer hála, csodás isteni gondviselés! utaid oly titkosak, de üdvre vezérlek! Linkám, kinek anyja meghalt, ime, szerető atyát lel helyette itt, szülő helyett szülő... Álmélkodom, édes anyám? Mindjárt világos lesz előtted minden.

Mikor én oly egyedül, szülők s rokonok nélkül, ott álltam a világban, ah, mily szükségét éreztem egy rokonkebelnek, ki örömeim s fájdalmaim megoszsa; ki lelkesítsen, ha csüggedek; támogasson, ha lankadok; ki őrangyala legyen életösvényemnek, melyet a szülői

szeretet csillag-fénye nem világíthatott be, s melyen kalauz nélkül botorkáltam oly soká. Ekkor tanultam ismerni Linkát s őrangyalomat leltem meg csakugyan e kedves lényben, ki merészen ellenállt Bécs számtalan csábjainak s daczolt magával a kemény sorsal is, mely arra kárhóztatá, hogy szegény anyjával, ki pár hó előtt betegedett meg, nyomorult szobácskában lakjék Bécs egyik külvárosában... Mikor azután a feketére mázolt puhafa-koporsót a földbe tették s rögöt hánytak a szerető anyai szív fölé, melyet csak ketten sirattunk meg, és én Linkát egyedül s mindenkitől elhagyatva láttam, a mint a frisen hantolt sir fejéhez ajultan oda dől: ijesztő képek vonultak el, gyorsan váltakozva, lelki szemem előtt. Elöttem lebegett a világba kitaszított, magára hagyott, számandó leányka szomorú jövője. — S ekkor valami hozzá mennem késztetett. Fölemeltem a sirhalomról s karjaimba zártam. Ott a fris hanton esküdtem neki, hogy szeretem, s hogy boldoggá teszem egykor. És mily boldog voltam, mikor ő, az én őrangyalom, engem nevezett az ő gondviselésének.

Egy becsületes öreg-asszonyhoz vezettem ezután, ki ugy szereti, mint gyermekét. Linka egykor elbeszélte nekem édes-anyja szomorú történetét, mint élt ő fiatal-leány korában Pozsonyban s mint esett egy zsidó fiatal-ember csábjainak áldozatul... szóval ugyanazon történetet, melyet ép most beszéltél el, anyám, férjedről.

Mondjak még egyebet is? Ugy is kitalálták már.

Néhány hó óta Linka és Lajos, a mérnök, férj és feleség. Egybekelésüknél, mely a polgármester előtt történt, sem lelkészre, sem rabbira nem volt szükség. A kanonok ur jelentékeny hagyatéka, miben zsidóvallású fiát, s az egykori talmud-növendék jegyajándoka, miben keresztény leányát részelteté, az ifju-házások boldogságát aligha csökkenté. A ballépés átka tehát — hála Istennek — ezuttal nem következett be; de annál inkább bizonyult, hogy: a szerelem nem ismer valláskülönbséget.

át kitartó ügybuzgalommal és szeretettel gyűjtött, s jelenleg a tudomány közkincsévé váló könyvészeti művet. („A magyar nemzeti és nemzetközi irodalom könyvészete. 1441—1876.”*)

Ha Kertbeny egész életében egy betűt sem ír ezen bibliographiai művén kívül, csupán ez egygyel is oly érdemeket szerzett vala, melyek őt az egész nemzet hálójára érdemessé teszik. — De tudjuk, s szóban forgó „Könyvészet”-éből meggyőződést szereztünk arról, mily irányban művelte ő irodalmunkat, mennyit köszönhetünk neki irodalmunk szellemi nagyságainak a külföld előtti bemutatása és megismertetése körül.

Ezzel koránsem szándékunk azt állítani, hogy működése, kivált pályája kezdetén, egészen kifogástalan és sikeres volt, sőt ezt maga is bevallja; — de ha valahol, bizonyonnal itt alkalmazható a közmondás legtalálóbban: „*fecit, quod potuit, faciunt meliora potentes!*” s épen ez az ő fő érdeme, hogy t. i. nem élt tétlenül, s amit tett, a legjobb szándékkal és önzés nélkül tette; mert habár kétségtelen, hogy irodalmunk művelői közül számosan tehetségük, befolyásuk és összeköttetéseiknél fogva hívatottabbak lettek volna nálánál irodalmunknak a külfölddel való megismertetésére, mégis nagyon kevesek kivételével (Horn, Ludvig, Pulszky, Rónay stb.) alig vállalkozott valaki e hálátlan, lelket-testet élő munkára; — annál nagyobb elismerés illeti meg tehát őt, ki tehetsége s erejéhez képest hazánknak a külföld előtt dicsőséget szerezni, s a külföld figyelmét reánk vonni, és annak rokonszenvét számunkra megnyerni igyekezett.

Szóban forgó műve a XV-ik század első felének utolsó évtizedétől fogva egész a folyó évig megjelent műveket sorolja fel szakok szerint; az első füzet, mely az 1660-ik évtől napjainkig 17 idegen nyelven megjelent művek jegyzékét tárja elénk, már megjelent, a másodiknak első fele pedig nem sokára szintén kikerül a sajtó alól.

Régen éreztük már ily bibliographiai mű hiányát, mert a szorosán vett szakférfiakon kívül, kik szakmájuk termékeit, habár szintén csak lelkiismeretes és hangyaszorgalmú kutatások árán ismerhetik, alig hiszem, hogy találkoznék valaki, aki csak megközelítőleg is tudomással bírna mindazon művekről, melyek őt közelebbről érdekelnék; mert leszámítva a Széchenyi és Telegdi könyvtárak catalogusait, Eggenberger Ferdinánd, Magyar Mihály, (később Demjén József) rendszer nélkül kibocsátott könyvészeti, vagy ha jobban tetszik, irodalmi hirdetőit, s a pesti Nemzeti Casino könyvtárának jegyzékét, úgy szólván sehohol sem találhatunk rendszeresen összegyűjtött könyvészeti adatokat, — s csak a jelen évtizedben — akadunk két teljesebb, habár a kiadók és maguk az írók eléggé soha sem kárhözható indolentiája folytán itt sem tökéletes könyvészeti folyóiratra. („Magyar Könyvészet” és „Irodalmi Értésítő.” De ezek is csak a folyó termékeket karolták fel.

Kétszeres örömmel kell tehát fogadnunk egyrészt a buzgó gyűjtő, másrészt pedig az áldozatkész kiadó azon nemes törekvési jóakarátát, mely mindenki számára lehetségessé teszi könyvészetünk tárházát megismerhetni, és minden erőnkől oda kell hatnunk, hogy ha anyagi hasznát nem biztosíthatunk is tömeges pártolásunkkal a nemes szívű vállalkozók részére, legalább a kiadói költségeket, s ez által a mű megjelenését biztosítsuk.

Itt pedig természetesen első helyen a magy. tud. academiát és a Kisfaludy-Társaságot illetné meg a kezdeményezés, mely tudományos és irodalmi két intézet pártolása hihetőleg magában véve is képes volna ezen vállalat létesülését s fenállását biztosítani.

Az academia már a fentebb érintett „Irodalmi Értésítő”-t is részesíté anyagi támogatásban, annál inkább kellene ezt egy ily tudományos alapokra fektetett vállalat szemben tennie, mert legkevésbé sem menti fel az áldozatkész alól még azon körülmény sem, hogy maga is ily nemű vállalat létesítését tüzte ki feladatául, minthogy a két mű együttvéve egymás kiegészítésül szolgálja; a Kisfaludy-Társaság pedig még rendes könyvilletménykép is kedveskedhetnék vele szép számú, s nagyrészt nemcsak tudománykedvelő, hanem egyik-másik tudományát művelő tagjainak. — Tömegesebb pártolásban részesíthetnék végre a kir. magy. Természettudományi és a Történelmi Társulatok is, melyek mindegyikének érdekében állana az ismeretek terjesztését a legérgebb munkák kutatása, ismerete és tanulmányozhatóságának megkönnyítése által elősegíteni.

Legvégül pedig hazafias kötelessége volna közép-tanodáink és nyilvános könyvtáraink igazgatóinak és bárminéven nevezendő vezetőinek, leginkább pedig irodalom-tanárainak ez ügyet tömeges pártolásuk által magukévá téve, annak minél szélesebb körben leendő terjesztése által existenciáját biztosítani.

Nem is kétem, hogy szerény felszólalásom minden igénytelensége mellett is ne találjon visszhangra s ez által a mű kellő pártolásra, mert csak úgy remélhetjük, hogy e roppant fáradsággal gyűjtött adathalmaz a kiadói költségek biztosítása mellett a nemzet közkincsévé válhatni.

Most pedig legyen szabad fentebb nevezett mű két téves adatát kiigazítanom; — ezzel épen nem szándékom a munka becsét kisebbiteni, sőt ellenkezőleg

*) Örvondetes jelenségnek tekinthetjük a tudományosság szempontjából azon körülményt, hogy Szabó Károly jeles tudomány-használatú műve az academia áldozatkésztsége folytán szintén rövid idő múlva elhagyja a sajtót. M. K.

ez mutatja leginkább jó indulatomat, melyből kifolyólag azt magam is minél teljesebbnek óhajtom.

Nevezetesen téves az 53-ik lapon Kisfaludy Károly életrajzi vázlatában azon adat, hogy a Kisfaludy-Társaság a két Kisfaludy emlékére keletkezett volna, mert amint azt az alapszabályokban olvassuk, a társaság egyedül Kisfaludy Károly emlékére létesült.

Második téves adata az, mely szerint a Társaság keletkezését 1845-ik évre teszi, holott az 1836-ik évi november hó 12-ére esik.

Ennyi az, amit pótolni csekély tehetségemben áll: — „*faciant meliora potentes!*”

Moenich Károly.

Szegedi kiállítási levelek.

Szeged, 1876. augusztus 26.

V.

Mielőtt a szíves olvasót az ipartárlat küszöbén átvezetném, nem tartom feleslegesnek néhány pillantást azon épületre vetni, mely a kiállítás főépületül szolgál, s ez a városi főreál-tanoda. Ez épület 1875-ban Szeged város költségén 300,000 forinttal áldozattal állított fel. Külseje oly tekintélyes (imposant), hogy a fájdalom igen lassan emelkedő pesti sugár-utnak díszére válnék. E kétemeletes ház terjedelmes tantermeivel, széles folyosóival és pompás lépcsőzetével magában foglalja az ipartárlatot a mezőgazdasági kiállítás nagyobb részével. — Ez épület kapcsolatával a főreál-tanoda mögötti buzatérre a géptárlat (Maschinenhalle) van felállítva a cs. s kir. osztrák államvasút társaság pavillonja, s még egy harmadik faépítmény gazdasági eszközök s kézigépek számára, végre még egy terjedelmes nyílt faszín-kevesébbé érzékeny tárgyak elhelyezésére: harangok, tűzoltási szerek, kőfaragói művek, síremlékek stb., pedig az ezen építmények által képzett udvarban állítottak fel. Az épület egész hosszában félpinczébe (a tanoda tornaiskolai helyiségeiben) vendéglők vannak a hol azon látogatók, kik menetül folyamában az épületből távozni nem akarnak a bemeneti-jegyek csak egyszeri látogatásra szólván, mérsékelt áron ellátást nyernek. — A halászsárdá a hol a híres szegedi halpaprikás kiszolgálják az épületeken kívül, de közel szomszédságban felszék. A főreál-tanoda előtti Dugonics-téren igen csinos svájci házban van a méhészeti, s egy öt percznyi távolságban a kálvária-utczában az állat-kiállítás.

Sajnálatlalt tapasztaltam, hogy az ipartárlatban a kiállított tárgyak nincsenek a műsorozati csoportok rendje szerint felállítva, — ez a tárgymutató használatát melyben a tárgyak nem szobák, hanem csoportok szerint vannak feljegyezve (e csoportokról első levelemben szoltam) csaknem lehetlenné teszi. — Nem tudom esetleg történt-e az vagy az illető rendező izlés irányának tulajdonítandó — az első szobában a III-dik csoportból szebbnél szebb dohány van kiállítva. E kiállítás oly izletes — a nagy számban kiállított dohánynemek oly zamatosak, hogy e kiállítást látva először életemben sajnáltam, hogy nem dohányzom. Van itt tiszavidéki-, szuloki-, erdélyi kerti-, esetneki-, bánáti finom-, debreczeni kerti- stb. dohány.

A második szobában a szegedi szappanfőzők versenybe lépnek az ország egyéb e nemű iparosaival, a hol számos szegedi mellett Bader Gusztáv s Maninger Soma sopronyi s Heischmann Ferencz esztergomi iparos gyár mánya szembeötlök, ugyanezen teremben a viasz-öntők művei s Schuller János apatini lakos kitűnő kendere van kiállítva.

Innen a 3-ik s 4-ik teremben egyik legérdemesebb kiállító nagy-károlyi Károlyi György gróf gyűjteményével találkozunk. A ki a bécsi kiállításnál Schwarzenberg gróf pavillonját látta, annak elég lesz azt mondani, hogy Károlyi György gróf e gyűjteménye az előbbi versenytársa. Van itt minden a mit oly tekintélyes gazda mint nevezett four termel, mezei gazdasági s kerti termények, égetett s kőszén, kitűnő fehér, vörös aszuborok, szilva-pálinka, mosott s mosdatlan gyapjú, tűzelőfa, iparfa s gazdasági fagyártmányok, többféle ásvány s ásványvizek s ritka szépségű gyártmányai parádi üveg- s porcellán-gyárából stb. Végre „uradalmainak térképe, s művelési rendszerének kimutatása és számadás vezetésének rövid leírása.”

E gyűjteményhez hasonló a békésmegyei gazdasági egylet tárlata, csak hogy itt a mezőgazdasági s kerti termények — ezek közt meg indigo is — gazdasági termények s félkészítmények, borok s szeszfélek, nagy mennyiségű friss gyümölcs — köztük egy igen jól megtartott 1875-ik évi görög-dinnye, — lépes méz, selyem, gazdasági eszközök s kézigépek stb. mellett még finom női munka, férfi- s női cipő, uri- s paraszt-csizma, posztó- s szűrűruha, végre szobabutor, cserpes, bádogos, nyerges-mesteri munkával találkozunk; szóval a békésmegyei gazdasági egylet gyűjteménye már önmagában teljes kiállítást képezi.

Azon kis tér, melyet e lap kerete enged kényserít engem számos egyéb érdekesebb tárgyak mellőzésével csak rövideden még felemlíteni, hogy földszinten még a herendi porcellán-gyár kitűnő műveivel, hazánk legjobb boraival (ezek közt Lichtneckert Antal s Petheó István s társa csinos kirakványával), az első magyar sörfőződe kitűnő (Pilsner-féle) sörével s végre a szesz- s malom-ipar legjobb gyártmányaival ismerkedünk meg. Drucker József.

Egy nap a fővárosban.

Budapest, augusztus 25.

Erre az én pesti utamra is elmondhatta volna valaki: „bekukkant, mint bolond Istók Debreczenbe.” De én azért épen nem bántam meg azt. Mert én meg elmondhatom: jöttem, láttam, győztem. Jöttem: reggel a fővárosba, este a fővárosból. Láttam: mindjárt elmondom — mit. Győztem: már erre bajosabb kadenciát találni; azaz igen, legyőztem biz én az unalmat, mely csak a fejevári indóházig kísért, azon túl nem mert követni.

Ki is unatkozhatnék annyi érdekes látványról mellett? Még be sem értünk a magyar ember Mekkájába, már is láttunk valamit: vasuti munkásokat, kik Promontornál az összeköttetést létesítik a Duna fölött büszkén s merészen emelkedő vashiddal s új indóházat emelnek a folyam partján, mely már jövő tavasszal utolsó állomása lesz Dunán innen a Pestre utazó fejeváriaknak.

S mennyi újság kínálkozott a látványgyó szemnek hatheti távollét után benn az ország szívében. Ujon épült házak, melyeken akkor még a munkások szorgalmas raja zsongott, s most már lakók költöztek be. A főváros büszkesége a messze jövőben: a gyönyörű sugáut végig kiköveztve... Mikor írhatja a fővárosi levelező: végig kiépítve?... Egy negyedszázad múlva — talán. — A művészek kirakatai becses és érdekes dolgokkal teltek: hisz kevés napok múlva külföldi vendégektől népesedik a magyar főváros. Itt sokan bámulják a bécsi Marx eredeti festvényét: Veronika kendőjét a véres Krisztus-fővel, melynek szemei bizonyos távollából szeliden csukva, közről pedig nyitva égre-emelten látszanak; de korántsem tehet oly benyomást szívre é lélekre a mű, mely a chemia leleményének közsőni összes művészi értékét, mint például a modern mesterek egyik legjelesebbjének, világhírű Munkácsy Mihályunknak „busuló betyár”-át, melyet eredetiben állított ki Metzger Emil. Itéletét mondani ily remekről nem mer és ne is merjen a laikus. Nincs annak egy gyenge vonása is, míg az én tollam legerőteljesebb vonása is gyenge feldicsérni. Reggeltől estig nagy csoportok állnak a nemzeti színház bérháza előtt, mindannyian e kép művész-vonásaiban gyönyörködve; bár néha oly szelleműs meggyőzést is hallhatni egy-egy kiváló „mű-becselő” ajkairól, mint a következő, melyen sokat mulattam: „Láttam én már ennél nagyobb képet is, mely az egész falat beborította, mégis olcsóbb volt kétezer forintnál.” Művészeti érzék, jöjjön el a te országod — népkünkben is!... Ez az atyafi is több gyönyörűséget lehetett ám a világ legujabb csodájának, azon törzs-nélküli (!) hölgynek megámulásában, ki már a philadelphiai kiállításon is megfordult (?) s ma a Károly-kaszárnyában tiz új krajczárgézt mutogatja magát. Hiába, a magyar ember már megszóka, hogy csajja a német...

Sőt már azt teszi az „amerikai” is. Nem a jó philadelphiaiek értjük, hanem azt a fránya Boyton „kapitányt.” Persze, a mint hogy minden német zsurnaliszta „doktor”, úgy minden „találmányos” amerikai is kapitány! „Magára vesz” egy kauszuk-csolnakot, oldalára kötöz léggel telt tömlőket, szájába szivart, kezébe evezőket fog, ráfekszik a Dunára Pozsonynál, csizmaszárához tűzi az amerikai lobogót s szépen „leuszik”, persze mint eleven csónak, 48 óra alatt Budapestre. A vicez a dologban az, hogy a pesti corzón ezernyi nép rivalgása közt, s z a r a z o n s csak némileg gyűrődött szalonruhában lép ki a Dunából — azaz hát csónak-köpenyéből s büszkén, mint ki „leuszott” Bécsből Pestre, lépdel a „grand hotel” felé. Ha tudok ánglus nyelven, megmondtam volna neki, hogy ezt a mesterséget a mi őseink ezer évvel előbb tudták már s gyakorolták is, mikor Kelenföldnél a Dunán „tömlők” segélyével átusztak.

Egy pillantást vetve Kelenföldre felé, gondolataim a hun hősök közt csatangoltak, s ime, harszó jelenet fejlik ki egyszerre előttem, nem is képzelmemben, de valósággal a budapesti corzón. Marczona drabantok vettek üzőbe a hunok ivadékaiknak épen be nem való „krikkező” uracsokat, s heves tusa után elszedték tőlük a marukukban rejlő „corpus delicti”-ket. Hogy miféle fülsértő szerszám legyen e párisi eredetű „krik-krek”: azt már Fejérvárott is fogják tudni. A fővárosi könnyűvérű fiatalok közhelyeken és sétányokon annyira visszaéltek már vele, kivált hölgyekkel szemben, hogy a rendőrség jónak látta irtó hadjáratot rendezni ellene.

Láttam még sok mást is, mit azonban leírni már nincs helyem. Röviden csak annyit mondom el a nem-sokára Budapestre utazó fejevári jogászok kedvéért, hogy van ám elnökjelölt a segély-egyletbe már több is, mint kellene. Hír szerint fellépnek: Kerekes Lajos 4-edéves, Bezerédj Viktor és Ragályi Gyula 3-adéves, s végül Lukáts Gyula 2-odéves joghallgatók. Imrik Péter pedig az olvasó-kör élnöke lesz.

Legközelebb, ha egy napra ismét a fővárosba rándulok, többet... —nt—

Maramarosi levelek.

I. Akna-Slatina

— Egy fiatal természetvizsgáló bohóságai. —

A tenger hullámai rejtették el ide ezred évek során a természet mérhetetlen kincsét, s az ember igyekszik azt falánk kincsvágyával századok alatt kirabolni!

Meglepő látvány! A sócsillárok mécseseinek bágyadt sugarai reszkette törnek át a földalatti örök homályon, a fátyla sziporkázó lángja sóhajtozva tépi meg az álmok fekete köpenyét. — Hetvenkét ó! Tehát egyenlő mélység a Szent-István toronynak magasságával. A korhatag faerkélyen állók; a csillár majdnem fejem felett gőzölög. Lenn ezer meg ezer apró lámpa pislog, mintha picziny csillagok a porondon volnának elszórva! — Egy felfordult világ! S onnan a bányalámpák országából a zeneszó, melyet fenn hymnusnak hívnak, a kalapácsok élesebb s tompább ütése, a felvonógép zakatolása, a hullámzó embertömeg szóváltása — egy megborzasztó tompán dübörgő morajba — egy érthetetlen zűgás-chaosba olvad össze...

Fülemben cseng az örök zsidó regéje: Tovább-tovább!... Lábam megmerevülni kezdenek a zsibbadástól, kezem remegnek, szemem elhomályosodik... Hiába... A csel 86 ó! Tovább-tovább!... A bányász félig meztelen testén mély barázdákban folyik le a munka-hévírője: az izadtság... Csak még ezt az óriási követ kifeszíteni, darabokra vágni, aztán felvenni érte miatyánk kömlábánként a 3 és 1/2 krajczárt... s „holnap ünnep leszén!...“ Csak még hát ezt az egy követ... Tovább-tovább! — A kalapácsok kongása, ütése mindig tisztábban hallatszik. Közeledünk a rémek országához!

Elhagyjuk a lépcsőt, utolsó mutatványt a felvirágról — — mert hiszen e tovasikló sötét alakjai a borongó ködnek csak... nem emberek hiszen! Nem, — ez az alvilág. Hiszen itt a föld sem olyan, mint ott fenn. Ez ropog lábaink alatt, s ijesztő fehér, mint a kísértetek lepedője. Hiszen itt a levegő sem olyan, mint fenn. — Hiába törüljük ajakunkat mindig marad rajt valami — a mit odafenn fűszernek tartunk, itt — mérges íz... Bizonyosan mérge! Huh! be rossz volna itt valami szép kísértetet megcsokolni!... A bányász egykedvűen feszíti tovább a követ.

Egy kis piros leples kísértet odamegy hozzám és remegve kérdi:

— Bányász bácsi! Hol van itt egy feszület? — Imádkozhatnám!

— Menjen a bányatiszthez! az kalauzol. Én nem érek rá. Drága pénzért meg kell szolgálni, mert másként — lopás. — Így tanított a papunk.

Minden zűgban egy feszület. — Föhelyen egy kis sókápola a bányafalba bevájva. Hiába, itt készen kell lenni a halálra! (Hát még nem haltunk meg?...) Itt meghunyaszkodnak a számok is, s keresztet vetnek magokra! Itt csak a jelen az ur és a vakmerőség — az a szolga!

Homlokom tenyereimbe sajtolva ültem egy óriási kővön kikeresve magamnak a legrejtettebb zűgot, hisz a béke, a magán, az igaz eszmék és az imádság bölcsője. Messze látszott a nyüzsgő sokaság. Oly jól esett a köny, melyet nem kellett elrejtetni s a sóhaj, mely, tudja Isten hova szállott! — — Álmodtam... ébren! Köveces patak bujafüve között, eserfák békés árnyán pihentem s téptem a virágot kalapomra. Mellettem félredobva hevert a horog. Oh már ugyis olyan régen mihaszna vártam, hogy egy arany pikkelyes hal akadjon reája! A túlpárti cifra kórházban nagy lakoma volt, de a kényes füstje szemembe csapódott s azok egyszerre könyekkel teltek meg. Halkan jött felém a szél, egy gyöngyvirág fehér szirmával akarva letörölni a könyeket... Hah! Feleszméltem... Szemem egészen száraz volt, csak égő ajkam nedves... Mit jelent ez?... Mellettem egy gyöngyvirág fehér villit láték szomorúan tovasuhanni. Futni is akartam utána, meg maradni is... Lábam leszegződtek. Csakhamar egy barátom közelgett.

— Hát e könyek?... szolt félmosolyal.

Ujra elbeszéltem neki az álmot; különösen hangsúlyozva, hogy annak a kóházi kéménynek a füstje erősen szemembe csapódott.

— Vigye el az ördög!...

— Azt a durva bányászt! — tevém magamban halkan hozzá, míg szívem szinte remegett.

F. L.—s.

Hirek.

— **A fejérmegyei és városi történelmi s régészeti egyesület** a hó 1-jén tartott választmányi ülése városunk közéletére nézve nevezetes mondhatni korszakalkotó indítvány színhelye volt. Az ülést Szűgyény-M. László elnök ur nyitotta meg szép számú tagok jelenlétében. A főtárgy gróf Zichy Jenő indítványa. Gróf ur előzőleg elmondja, hogy egy barátja meghalván 38 darabból álló igen értékes képgyűjteményt hagyott hátra, hogy ezt ő valamely egyesületnek adományozza. Ő mindjárt városunkra gondolt s e tekintetből teszi az indítványt: miszerint a régészeti egyesület olvadjon bele a Vörösmarty-körben s az így újja szervezett egyesület legyen irodalmi, szépművészeti s tudományos irányú intézet; helyiségeit szaporítsa, alapszabályait módosítsa. Ha ez létesül akkor az így újja szervezett egyesületnek át fogja adni a 38 db. képből álló képtárat; saját adományából oda ajándékozza 8 ezer forint értékű 3000 könyvből álló könyvtárát. A régiségek kiállítására szekrényekről gondoskodik. Mindezek pedig az új helyiségben úgy állíttatnának fel, hogy a képek alatt az állványokon a régiségek fognak felállíttatni s e mellett a nagyszerű könyvtár. A könyv-, régiség- és képtár külön bizottság felügyelete alatt állna. Ugyanez alkalommal az újon alakítandó egyesület számára Pauer János ur 1000 db. régi érmet ajánl fel, köztük magyar érmeteket szent Istvántól mai napig; Modrovich Ignác ur Mátyás

billikomát ajánlja fel. — Az indítvány elfogadtatván a Vörösmarty-körrel leendő érintkezés s az eszme megfontolása és megvitatása végett gróf Zichy Jenő, Juraszek Ferencz, Fekete János urakból álló küldöttség nevezetetik ki.

— **Kerelem.** A helybeli színészet biztosítása és állandósítása érdekében alakult színpártoló vállalat a jövő téli ivadra szerződöttetett társulattal folyó évi oct. hó 1-ső felében a színi-előadásokat megkezdeni szándékoznak, ámbar a szükséges ruhátár megszerzése, de mert újabb művek színrekerültével a ruhátár folytonosan pótlandó s ezenkívül több oldalról arról volt alkalma a színpártoló vállalat végrehajtó bizottságának értesülni, hogy többen a közönség köréből szívesen gyarapítják ruhátárunkat a birtokukban levő s színpadi öltözet ugy kellékek alkalmasok jelmez és egyéb tárgyakkal, ez okból — ismerve a t. közönségnek színi-ügyünk iránt mindig tanúsított áldozatkészségét — tisztelettel kéri fel alulírott végrehajtó bizottság azon urakat és hölgyeket, kik a jelzett czélra alkalmas és részlekről nélkülözhető ruhaneműk és tárgyakkal bírnak, miszerint azokat a színi-ruhátár gyarapítására felajánlani és a bizottság elnöke Havranek Józsefnek (ligetsor 6. szám alatti lakására) küldeni szíveskedjenek. Az ajándékozott tárgyak átvétele a színpártoló vállalat részéről helyi lapjainkban fog nyugtattatni. — Székesfejérvári 1876 augusztus 26-án. — *A székesfejérvári színpártoló vállalat végrehajtó bizottsága.*

— **Mészoly Géza** megyénk jeles fia a nemzeti muzeum számára „Halászkunyhó a Balaton partján“ című szép tájképet fest, napos világítással, gyönyörű fákkal. November végén már el is küldi Münchenből. Neki van most egy igen tehetséges fiatal magyar tanítványa is, Fesztly Árpád, ki a kormány költségén tanul Münchenben, hol már is kitűnt egy kiállított tájképével, mely pusztai mocsáros vidékeket ábrázol.

— **A székesfejérvári jótékony nőegylet**, valamint az izr. nő- és krajczár-egylet által közösen rendezett és a városházában tartott kisorsolásnál a következő számok huzattak ki, u. m.: 110. 154. 168. 263. s 264. mely számokra egyenként 8—8 drb. k a k t u s z. mint nyerevény esik. A kisorsolás tiszta jövedelme összesen 45 frtot tesz, mely összegből a nevezett egyesület mind-egyikére 15—15 frt. jut. Fogadja dr. Vajtai Mór ur, mint a 40 drb. kaktusz kegyes adományozója. Havranek József városi kapitány ur pedig, ki a kisorsolásra felügyelni szíveskedett, a nevezett egyesületet köszönettel.

— **Az archaeologiai és anthropológiai congressus** érdi ásatásánál több kitűnőség is jelenik meg. Ott lesz József főherceg ő fensége, a megye részéről Szűgyény-Marich László főispán ur, báró Miske Imre alispán ur. A megyei és városi régészeti-egylet tagjainak nagyszámú Megemlítjük, hogy ugyan Erdén ez alkalommal érdekes régészeti kiállítás is lesz a közel vidéken talált régiségekből, melyek száma már is nagy. E kiállítást Kereskényi Gyula, Szász Károly és Kuliffay Adolf urak rendezik.

— **Köszönetnyilvánítás.** Méltóságos és főtisztelendő dr. Dulánszky Nándor megyés püspök ur a „Fejérmegyei tantestület“ pénztárának 50 frtot kegyeskedett ajándékozni; fogadja ő méltósága a tantestület legbensőbb hálaalköszönetét. — Székesfejérvárott, 1876. augusztus 31. — *Kolossy Miklós*, kir. tanácsos, tantest. elnök. *Bardon József*, főjegyző.

— **Táncziskola-megnyitás.** Tóth Soma jeles táncművészünk, a helybeli színházunk tagja folyó hó 10-én nyitja meg táncziskoláját a „fekete sas“ szálloda emeleti termében. Beiratások végett a színházi pénztárnál lehet jelentkezni naponként d. e. 10-től 12-ig, d. u. 3-tól 4-ig. Előre is felhívjuk a szülők, nevelők úgy az ifjúság figyelmét Tóth ur táncziskolájára, mert ott a szakképzett tanártól alapos oktatást nyernek a növendékek.

— **A színházi consortium** körében nem sokára most már megkezdődik a tevékenység a színtársulat össze alakítása iránt. Eddigél most már minden nevezetesebb állomás betöltve van, az apai szerepekre még Károlyi Lajos is szerződöttetett lett. Kíváncsian várjuk a jól szervezett társulat működését.

— **A fejérmegyei és városi történelmi s régészeti egyesület** alapszabályai s tagjainak névsora külön füzetben megjelent; e szerint az egyesületnek van 155 pártoló s 10 alapító tagja. — Ezen füzetke a tagoknak meg fog küldetni s a helybelieknek már meg is küldetett.

— **Meghívás.** A vétesaljai tanító-egylet folyó év szeptember 4-én délelőtt 9 órakor Alesuthon tartandó közgyűlésére a mélyen tisztelt közönség ezennel meghívatik. Tárgysorozat: 1) Elnöki előterjesztés. 2) Jelentések. 3) Két gyakorlati előadás. 4) Értekezés. 5) Házi-ípar. Dunántúli társulat. 6) Pénztári jelentés. 7) Indítványok. Házi ügyek. 8) Tiszteletbeli tagok választása. 9) Általános tisztújítás. — Gyűlés után közös lakoma. — Kelt Gyurón 1876. augusztus 25-én. *Vasady-Balogh Lajos*, elnök.

— **A lovasberényi mükedvelői előadás**, melynek rendezéséért a dícséretet gróf Cziráky Béla ur érdemli, ki legnagyobb buzgalommal és odaadással végezte rendezői tisztét, szépen sikerült, mint mult számunkban jelezte. Az előadás tiszta jövedelme a 100 frtot jóval felülmúlja s az a casino könyvtár gyarapítására fordítottatik.

— **Az érd-battai kiránduláson** a megyét küldöttség fogja képviselni Szűgyény-Marich László főispán ur vezérlete alatt.

— **Nemes tett.** Gróf Károlyi István ur aug. 30-án a balinkai tűzromok között megjelenvén az agastyán lelkész ur kezeibe 100 frtot adott át: mint gr. Csekonitsné 20 frt. és veje gróf Károlyi Istvánné 80 frt. adományát a nyomor enyhítésére. Fogadják e nemes tettükért a szegény balinkaiak halálját, melynél drágább e földön semmi sincs. Vajha a nagyur nem es kebel e szép példája többek szívét lángra gyújtaná, hogy a szerencsétlen károsultak nyomora némileg is enyhítve lenne. (3+4)

— **Scheiber S. H.** lapunk munkatársa az ósrégészeti s embertani congressuson egy érdekes tárgyról az ember közép-magasságáról fog értekezést tartani, mit is annak idején ismertetni fogunk.

— **Az ősz kezd lassankint beköszönteni** s vele jönnek a hosszú esték, melyeknek hasznos eltöltése nagyon szükséges lenne különösen a népre. Figyelmeztetjük tehát újra a tanítókat s különösen a népbárátokat, az őszi esték alatt népszerű felolvasások tartására. Ez őszi volnának alkalmasak a házi-ipar gyarapítására is, midőn a szegényebb nép is otthon kénytelen lenni. Idejét tehát — lassunk oda — ez esték alatt jóra és ne gonoszra fordítsa, az pedig csak akkor történik, ha a tanítók s népbárátok odahatnak, hogy jóval legyenek elfoglalva.

— **A tanuló ifjúság** már nagy számmal kezd városunkban seregleni, miután szeptember 1-jével a tanév kezdetét vette. A szünetidő porát leverve sietnek a muzsák csarnokába a tudományok elsajátítása végett. Kívánjuk is, hogy a haza reményei a tanulmányok terén minél szebb eredményt tegyenek s a hosszú szünetidő után jó kedvvel fogjanak a tanuláshoz.

— **Zeneestély.** Docsi Jánosi jeles népzene-társulata holnap, azaz vasárnap este zeneestélyt tart özvegy Ullmann Ferenczné és Hübner Rudolf kávéházában, mely alkalommal egészen új és a társulat által csak legutóbb betanult zenedarabok fognak előadni, u. m.: „Philadelphai világkiállítási induló.“ „Tell Vilmos.“ „Rózsavölgyi keservője.“ „A tévedt nő.“ „Elviza.“ „Északi sarkutató.“ „Ördög Róber.“ „Ide és oda.“ „Braunschweigi négyes“ és „Klarinét csárdás.“

— **Iskolai jelentés.** Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű szülőket értesíteni, hogy felsőbb leánytanodámban a beiratások f. hó 26-án kezdődvén, naponként d. e. 10—12-ig és d. u. 1—5-ig az intézet helyiségeiben (uri-utca 10-ik szám) eszközölhetők. Az előadások szeptember 4-én kezdődnek. — Tisztelettel: *Kleindin Rudolf*, intézettelajdonos.

— **Vörösmarty-körünk** regeneratiójára nézve felmerült eszmét magunkévá tesszük, mert városunkban ily szervezettel és alakban a Vörösmarty-kör fenn sem állhat. — A nagy költő nevét nem bitorolhatják többé pusztán azért, hogy télen, nyáron egyaránt kártya-clubbok mulassanak ott, hol a szépművészet-, irodalom- s tudományok kellene tanyát ütni. A végzetes óra elkövetkezett, gróf Zichy indítványát üdvözöljük s társadalmi életünk regeneratióját látjuk benne.

— **Hymen.** Takátsi Nagy Kálmán megyei központi utmester ur folyó évi augusztus 22-kén tartá esküvőjét özvegy Károly József nő született Menyhart Terézia urnóval Velenczén. Legyenek boldogok.

— **A vár-palotai jótékony nőegylet** saját tőkéje szaporítására Péthen, szeptember 3-án táncmulatságot rendez. Belépti-díj 30 kr.

— **A sóstói vadászat** szokott csendességével és egyhangúságával folyt le csütörtökön, minden nevezetesebb eredmény nélkül.

— **Nagy szélvesz volt** eső kísértetében csütörtökön este s a háztetőket igen megrongálta. Hídeg időt hozott magával s most már úgy látszik az ősze beköszöntött oly hideg idő járt néhány nap óta.

— **Éretlen gyümölcsöt** hoztak sokszor a piacra, mely az egészségre ártalmas, hatáságunk ugyan erőlyesen szokott ezek behozatalát akadályozni, de mégis sokszor behoznak ilyet, figyelmeztetjük a rendőrséget éber felvigyázatra s ellenőrzésre, hogy az éretlen gyümölcsöt azonnal kobozzák el s árulóit büntessék.

— **E hó 25-kén** dühöngött vihar a megye különböző részeiben okozott károkat, nemcsak fákat tördelt ki, hanem még házakat is döntött össze. Az utasokat — kiket a vihar a szabadban ért — ugyancsak megtánczoltatta.

— **A kereskedelmi közélettanodában** a beiratások szeptember hó 15-dikéig eszközölhetők, a mikor is már a rendes előadás megkezdődik.

— **A közbiztonság Czecezen** nem áll valami fényes lábón. E hó 22-én ismeretlen tettesek egy ottani szatősboltot raboltak ki; s előtte való héten is történt rablás; egy kereskedő boltjába törtek be; a gonosztevők az ablakvasakat feszítették le és úgy hatoltak be. A közbiztonság őrleitől nagyobb éberséget óhajtana az ottani lakosság.

Felelős szerkesztő: **Hattyuffy Dezső.**

NYILTÉR.

Sz. A. helybeli ügyvéd urat

felszólítom, hogy 65 frtnyi kávéházi adósságát egy hét leforgása alatt kiegyenlítsse — különben egész neve kiürásával fogom ezt nyilvánosságra hozni.

Székesfejérvár aug. 30. 1876.

SCHAFFRANEK ALAJOS, főpincér.

H i r d e t é s e k.

!!! Nagyon érdekes!!!

tudnivalók a t. cz. közönségnek.

Schiller L. főraktárában

városház-tér Bierbauer-féle házban.

Most érkeztek

MINDENNEMŰ MATRÁCZ

finom esíkos és koczkás gyapjutakarók (pokrócz)

bámulandó leszállított áron

futószőnyeg 12 krtól kezdve.

Vidéki megrendelések legpontosabban és azonnal teljesítettnek.

Teljes tisztelettel **SCHILLER L.** Székesfejérvárott.

Gabona-ár szeptember 2-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	9	50	9	40	—	—
Kétszeres	8	90	8	70	—	—
Rozs	8	30	8	20	—	—
Árpa	4	40	4	30	—	—
Zab	7	10	7	—	—	—
Kukoricza	6	20	6	10	—	—

Malom-uteza 22-ik számú

azelőtt Horváth János-féle jó karban levő ház szabad kézből eladó. Tudakozódhatni a tulajdonos Kovács János hentessel zámoly-uteza 62-ik szám alatt.

Egy 48 éves ép egészséges erőteljes nő, beszél magyarul és németül ajánlkozik nagyobb uriházakhoz akár mint **kulcsárné** akár gyermekek mellé alkalmaztatni. Bővebben értesülhetni e lapok kiadó-hivatalában.

Vincze Zsuzsánna

ajánlkozik mindenemű női-ruhák s pipere elkészítésére a legízletesebb és legújabb divat szerint. Ugyanint vállalt tanítványokat ezen ágban való gyors kiképezésére a legelőnyösebb feltételek mellett.

Lakása szent István-uteza 9-ik szám. (Czompert-féle ház.)

Árlejtési hirdetmény.

Tekintetes fejmegyei alispáni hivatal 1876-ik évi aug. 25 én kelt, 3767. számú intézkedése szerint, a főmélt. belügyi ministerium 1876. évi 37,671. számú végzéssel, a fejérvári kétemeleti megyeháznak korhadtt állapotban lévő külső, illetve belső ablakainak újakkal való kicserélését elhatározván, s e czélra a részletes költségvetés alapján 379 frt. 24 kr. engedélyezvén; e czélból szept. hó 4-én reggeli 9 órakor a tek. megyei tisztii ügyvéd ur elnökelete alatt, alulirt mérnöki hivatal irodájában szó- és írásbeli tárgyalás fog tartatni. Ezen, hat hét alatt tökéletesen bevégzendő munkák iránt, a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a tent kített helyen és időben a fennebbi összeg 5% vagyis 19 frtnyi bánatpénzzel, mely a legjutányosabb vállalkozó által 10% kiegészítendő, magukat ellátva jelenjenek meg; megemlítvén egyébiránt, hogy a szó- ugy az írásbeli ajánlatoknak ugyanily értékű árkelet szerint számított magyar államkötvények, bánatpénz vagy ovadék gyanánt elfogadtatnak. Végül megemlítetik, hogy a kitűzött órán túl ajánlatok el nem fogadtatnak; az ezen munkákkal összekötött bélyegek a vállalkozót illetendik.

Kelt Székesfejérvárott 1876. évi aug. 26.

Megye mérnöki hivatal

(Vörösmarty-tér 2-ik szám 1-ső emelet.)

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Klökner Péter

könyvkereskedése, Székesfejérvárott.

Ajánlja a főgymnasiumi, főreal, kereskedelmi, népiszkolai és minden helybeli nyilvános vagy magántanodákban használandó könyvekből gazdagon felszerelt raktárát. Továbbá papír-, író- s rajzszerkereskedését és könyvkötészetét.

Jegyzékekkel ingyen szolgálók.

Francia

Lefauchaux és lancaster

patronok

100 drb. 1.50

szintugy minden caliberű dugasz

200 drb. 35 kr.

Kaphatók:

DEUTSCH DÁVID A.

üzletében Székesfejérvárott.

Kitünő hatással bir

mint háziszser gyomorhajók, elrontott gyomor és étvágytalanségnál

dr. FERINI

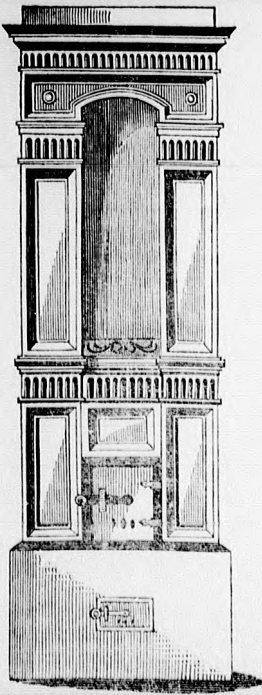
élet-gyógy-itala.

Egy nagy üvegtök ára 80 kr., kicsinek 42 kr.

Egyedül megszerezhető FRANZ V-nél Holaukauban (Cschországnban).

Ugyanott a rövid idő alatt oly nagyhütivé lett **köszvény-szesz**, (mely idült köszvény ellen is használ) a 1 frt. 20 krért szintén kapható.

Ismét eladók kerestetnek.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy saját készítményü felső-ausztriai legjobb földből készült porcelán

svédhoni kályhák és kandallók

nálam készen kaphatók.

Ugyazinte csakberényi vörös földből közönséges kályhák is jutányos áron kaphatók.

Végre épület roseták.

Teljes tisztelettel

VEISZ JÁNOS

Kályhásmester.

Székesfejérvárott, lövő-uteza 8. szám, saját házában.

Nyomatott Székesfejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánál.